

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. szeptember 18. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2019. március 21. napján kihirdetett **9.B.74/2019/15.** számú ítéletét **helybenhagyja azzal**, hogy

a vádlott terhére megállapított testi sértés büntetének jogszabályi alapja helyesen Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3)** bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Szegedi Törvényszék fenti ítéletével a 2018. április 21. napjától 2018. április 23. napjáig előzetes fogvatartásban, azt követően lakhelyelhagyási tilalom, 2018. október 15. napjától Csongrád megye közigazgatási területére elrendelt bűnügyi felügyelet alatt álló vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], valamint kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés]. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 2 év, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Szegedi Járásbíróság 13.B.2508/2014/30. számú ítéletével, a vádlottal szemben kiszabott 2 év, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtását. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítése érdekében. A védő fellebbezésének írásbeli indoklásában kifejtette, hogy a vádlott javára fennálló nagyszámú enyhítő körülmény mellett a vele szemben kiszabott ítélet aránytalanul súlyos, ezért indítványozta a büntetés jelentős enyhítését.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.111/2019/4. számú átiratában indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A bejelentett fellebbezések alaptalanok, a főügyési átiratban foglaltak helytállóak.

Tekintettel arra, hogy a vádlott javára szóló fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, továbbá az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul, a Be. 590. § (3) bekezdésére és a Be. 606. § (3) bekezdésére figyelemmel, a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését a Be. 590. § (5) bekezdés a) és d) pontjainak alkalmazásával bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében felsoroltak nem merültek fel, azaz az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan eljárási szabálysértést, amelyre figyelemmel az ítéletet hatályon kívül kellene helyezni.

A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát sem, így határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

E tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét ugyanakkor nem mindenben a törvénynek megfelelően minősítette, tekintettel arra, hogy nem hivatkozott a Btk. 164. §-nak (3) bekezdésére. Ezen jogszabályhely felhívása azért szükséges, mert mind a könnyű testi sértés, mind súlyos testi sértés tényállása alapesetet képez, míg az életveszélyt okozó testi sértés külön minősítő körülmény. Erre figyelemmel tehát jelen esetben az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítása során hivatkozni kell a Btk. 164. §-nak (1) bekezdésére, (3) bekezdésére, valamint (8) bekezdésére, (illetőleg annak 1. fordulatára) egyaránt, hiszen a vádlotti cselekménnyel (II. tényállási pont) összefüggésben a sértett által elszenvedett léprepedés gyógytartama 8 napon túli, így súlyos testi sérülés, a mellett, hogy közvetlen életveszélyes sérülésnek is minősül.

A büntetés kiszabása körében az ítélőtábla további enyhítő körülményként értékelte azt az egyébként az elsőfokú bíróság által is kifejtett körülményt, miszerint a vádlottnak az eredményre nézve csak az eshetőleges szándéka terjed ki. Helyesbítette továbbá a súlyosító körülmények körében az önhibából eredő, ittas állapotban történő elkövetésre való hivatkozást akként, hogy ezen súlyosító körülmény kizárólag a II. tényállási ponttal összefüggésben merült fel.

A fentiek szerint kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlottat halmazati büntetésül börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Tekintettel a megvalósult büncselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre, az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés arányos, azok lényeges enyhítése nem indokolt, ugyanis a törvényszék messzemenőig figyelembe vette a vádlott javára felmerült enyhítő körülményeket akkor, amikor a szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi minimumban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is helytállóak voltak, beleértve a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését is.

A fent kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a büncselekmény törvényi minősítését a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította, de erre a Be. 606. § (3) bekezdésében foglaltak mellett is lehetősége volt, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet váddal egyező törvényi minősítése nem került megváltoztatásra, e vonatkozásában az ítélőtábla csupán pontosítást alkalmazott.

A végzéssel szemben a Be. 579. § (3) bekezdése, valamint a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2019. szeptember 18.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

. Katona Dorottya s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.286/2019/8. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 9.B.74/2019/15. számú ítélete a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. szeptember 18.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke